

Impreza? Ale bezpieczna.

Dyskryminacja i napaści zdarzają się wszędzie, nawet w klubach, które uważają się za przestrzenie bezpieczniejsze od innych. Dlatego ważne jest, by znać strategię radzenia sobie z nimi. Choć na przemoc nie ma idealnych rozwiązań, istnieje kilka zasad, dzięki którym można lepiej na nią reagować. Nasze podejście skupia się na osobach pokrzywdzonych i angażuje otoczenie.

Co mogę zrobić, gdy sam/a doświadczę napaści lub jestem jej świadkiem?

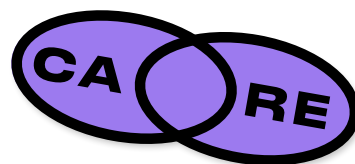
- 1 Zachowaj w miarę możliwości spokój.
- 2 Udaj się w bezpieczne otoczenie.
- 3 Nie działaj sam/a i szukaj wsparcia, np. u personelu.
- 4 Zajmij się doraźnymi potrzebami osoby pokrzywdzonej.
- 5 Wierz osobie pokrzywdzonej, to ona zawsze jest najważniejsza.

Szok i bezsilność to typowe reakcje, gdy ktoś doświadcza napaści. To normalne, że czujemy się samotni i bezsilni. Zwłaszcza gdy jesteśmy świadkami dyskryminacji lub przemocy, ważne jest, by nie odwracać wzroku. Czasami ludzie nie podejmują żadnych działań ze strachu, że zrobią coś niewłaściwego. W większości przypadków Twoje działanie jest pomocą dla osób pokrzywdzonych. Później możesz zastanowić się nad swoim zachowaniem. Jeśli sam/a jesteś dotknięty/a dyskryminacją: napaść nigdy nie jest Twoją winą i masz prawo do wsparcia ze strony innych.

Osoba, która doświadczyła przemocy jest ekspertką/ekspertem w danej sytuacji. Jeśli sam/a jesteś nią dotknięty/a, to Twoja ocena jest prawidłowa. Nie jest zadaniem otoczenia decydowanie o tym, jak złe jest to, co się stało. Zaufaj swojej percepcji, uzyskaj wsparcie lub jeśli możesz – wyjdź z tej sytuacji. Jeśli jesteś świadkiem napaści, zapytaj napadniętą osobę, czego potrzebuje i uszanuj jej odpowiedź. Twoje własne bezpieczeństwo i bezpieczeństwo osoby pokrzywdzonej mają pierwszeństwo.

Dyskryminacja i napaści są bolesne i realne. Spróbuj potraktować swoje doświadczenie poważnie i daj sobie czas na znalezienie sposobu poradzenia sobie z nim. Jeśli staniiesz po stronie osoby pokrzywdzonej, daj jej przestrzeń. Czasami inni ludzie potrzebują czegoś innego niż to, co byłoby właściwe dla Ciebie. Często osoby porzywdzone potrzebują wsparcia również po napaści. Zapytaj, czy dana osoba chce, aby ją odprowadzić np. na pociąg. Jeśli sytuacja Cię przerasta, postaraj się o uzyskanie wsparcia, np. od personelu.

Również w klubach występuje dyskryminacja. Aby pomóc Ci w uporządkowaniu doświadczeń związanych z dyskryminacją zebraliśmy kilka ważnych jej kategorii. Te rozmaite kategorie różnorodności i dyskryminacji nakładają się na siebie, uzupełniają i przeplatają. Każde doświadczenie jest indywidualne, więc nie oferujemy Ci listy kontrolnej do odhaczenia, ale narzędzie solidarności, które uwrażliwi Cię na doświadczenia własne i innych.

Klasa / pochodzenie społeczne

Ludzie są przekonani, że na pierwszy rzut oka potrafią określić pochodzenie społeczne innych. Tak samo jest w klubach, gdzie rzekomo obowiązują inne kody niż w innych przestrzeniach społecznych. Ale pochodzenie społeczne, a raczej jego przypisywanie, postrzega się nie tylko poprzez ubiór, ale także poprzez gesty, język i inne formy ekspresji. Ponadto pochodzenie społeczne ma również wpływ na zasoby, które mamy do dyspozycji. Czy stać mnie na to, żeby pójść do klubu? Dlatego niektóre imprezy oferują obniżone ceny lub po uprzednim zapytaniu nawet bezpłatny wstęp dla osób, których nie stać na opłatę za wstęp. Niestety, nie zdarza się to często – a drogi bilet do klubu może już na wstępie prowadzić do wykluczeń, z czego organizatorzy imprez muszą zdawać sobie sprawę. Te wykluczenia często zdarzają się domyślnie, czyli nie są bezpośrednio widoczne. Pochodzenie społeczne i klasa społeczna przeplatają się z innymi wymiarami dyskryminacji i wzajemnie na siebie wpływają.

Ability/ dyskryminacja ze względu na niepełnosprawność (ableizm)

Ability czy też zdolność dotyczy indywidualnych możliwości jednostek. O ableizmie mówimy, gdy ludzie są niepełnosprawni lub strukturalnie wykluczeni przez niepełnosprawność. Takie struktury wykluczenia mogą być tworzone przez pewne zachowania, ale także przez architekturę budynków. Klub, który bierze pod uwagę niepełnosprawność, musi zadać sobie pewne pytania: Czy dane miejsce jest wolne od barier i czy można je odwiedzić na wózku inwalidzkim? Ale dochodzą do tego też inne wymiary, gdyż nie wszystkie niepełnosprawności są widoczne. Osoby mające pewne potrzeby psychiczne lub emocjonalnie mogą być tak samo dotknięte przez ableizm. Szczególnie w trudnych sytuacjach, takich jak napaść w klubie, ableizm może odgrywać pewną rolę w odniesieniu do stanu emocjonalnego, psychicznego czy umysłowego. Dla osób, które doświadczyły stresu psychicznego, pewne zachowania czy ataki mogą działać destabilizująco.

Dyskryminacja rasowa / Migrancyzacja

Zaszeregowywanie danej osoby ze względu na jej kolor skóry, włosy, wygląd lub inne cechy nazywa się dyskryminacją rasową (lub też migrancyzacją). Jeśli z powodu tego przyporządkowania pojawiają się założenia dotyczące jej umiejętności językowych, pochodzenia społecznego lub wartości społecznych czy zachowań społecznych, są to uprzedzenia rasistowskie. Pojęcie dyskryminacji rasowej (i migrancyzacji) ma uwidocznić, że rasa jako kategoria jest konstrukcją społeczną i wytwarzana jest poprzez przypisywanie komuś pewnych cech. Rasizm może przybierać różne formy: uwłaczające traktowanie osób BIPoC, antysemityzm czy też deprecjację Romów/Romek i Sinti/Sintis. A przy tym rasizm wpisany jest systemowo i strukturalnie w relacje władzy naszego społeczeństwa. Dlatego również i w klubach zdarzają się incydenty rasistowskie. Spowodowane bywają przez gości, ale też przez pracowników klubu, czy to stojących przy drzwiach, pracujących w ochronie, czy przy barze. Rasizm może objawiać się poprzez mikroagresje również w klubie lub znajdować swój wyraz w zawłaszczaniu kulturowym klubowiczów (biali z dreadami, egzotyczne dekoracje). Ważne jest, aby incydenty rasistowskie rozwiązywane były w klubie, a osoby nimi dotknięte otrzymywały natychmiastowe wsparcie. Obowiązuje przy tym zasada: to osoba dotknięta napaścią posiada ekspertyzę związaną z daną sytuacją.

Gender / płeć

Zakładanie płci innej osoby na podstawie jej wyglądu lub własnego postrzegania jest już samo w sobie mylnym wnioskiem. To w szczególności kultura klubowa tworzy przestrzeń wychodzącą poza społeczne normy życia codziennego, w której ludzie mogą renegotjować lub doświadczać na nowo siebie i swojej płci. Klub może być polem eksperymentu i przestrzenią chronioną, bo płeć społeczno-kulturowa dla wielu osób nie jest kategorią stałą, ale ciągłym tańcem. Dyskryminacja ze względu na płeć społeczno-kulturową może przybierać różne formy. Należą do tego zarówno seksizm czy zachowania dopuszczające nadużycia jak misgendering, czyli używanie zaimków zakładających nieistniejącą płeć osoby, z którą rozmawiasz. Deadnaming, czyli używanie odrzuconego imienia osoby trans, jest również formą dyskryminacji, odbywającej się w wymiarze płci. Ważny jest tu otwarty dialog i łagodna kultura błędu. Pytaj ludzi o ich zaimki, przedstawiaj się za pomocą zaimków, a jeśli coś pójdzie nie tak, po prostu popraw się nie robiąc wokół tego dużo szumu.

Seksualność

Tak jak w przypadku płci, po ludziach nie widać ich seksualności. Wszelkie założenia dotyczące seksualności innej osoby są zawsze tylko tezą. Stwierdzenia typu „Ale przecież wcale nie wyglądasz na osobę queer” albo „Nigdy bym nie pomyślał/a, że jesteś gejem” reprodukuje system cis-heteronormatywny. Czyli stabilizują założenie, że wszyscy ludzie są mężczyznami lub kobietami i są heteroseksualni. Może to znaleźć swój wyraz w wyraźnej transfobii, homofobii lub wrogości wobec osób queer, atakującej ludzi zniewagami lub narażającej ich na przemoc fizyczną. Zwłaszcza kluby są ważnym bezpiecznym miejscem dla wielu osób queer – dlatego z tym większą wrażliwością należy obchodzić się z wrogim traktowaniem innych w tym miejscu, przede wszystkim jeśli można tu wyrażać i negocjować swą seksualność. Co dokładnie zostanie tu potraktowane jako stwierdzenie lub działanie dyskryminujące, zależy w dużym stopniu od kontekstu i jest określane przez osoby, których to dotyczy. Stwierdzenie typu „Nie miałem/miałam tego na myśli” nie jest żadnym usprawiedliwieniem. Również i w tym przypadku obowiązuje zasada: wysłuchaj osób skrzywdzonych, a nie skupiaj się na sprawcach/sprawczyniach.

Przynależność religijna

Mimo, iż noszenie symboli religijnych nie zawsze musi świadczyć o przynależności do określonej grupy religijnej lub społeczności, to w klubie również na tym tle może dochodzić do zachowań napastliwych lub dyskryminujących. Dużą rolę odgrywają tu uprzedzenia wobec różnych religii, zwłaszcza religii naznaczonych jako „inne”, jak np. islam. Jeśli jesteś atakowany/a z powodu swojej wiary (lub nawet z powodu domniemanej, przypisywanej Tobie wiary), często może być to związane również z rasizmem. Poza widocznymi symbolami lub innymi kodami, takimi jak hidżab, kipa czy łańcuszek z gwiazdą Dawida, dyskryminacja ze względu na religię może mieć miejsce również w kontekstach rozmów. Może przybrać formę przemocy słownej lub nawet fizycznej stosowanej wobec osób, które postrzegane są jako zagrożenie wyłącznie ze względu na swą wiarę. Choć ważne jest, że na religię nakłada się często rasizm, to stanowi ona jednak osobny wymiar różnorodności.

